

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 52/2015
28.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.И., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 1К бр. 15726/10 од 08.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1232/14 од 16.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адв. В.И., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 1К бр. 15726/10 од 08.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1232/14 од 16.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 1К бр. 15726/10 од 08.04.2014. године окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом окривљеном је применом одредби члана 86. у вези члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да плати суду трошкове кривичног поступка у износу од 77.000,00 динара као и трошкове паушала у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да оштећеној плати трошкове кривичног поступка у виду награде и нужних издатака пуномоћника, о чијој висини ће суд донети

посебно решење. Оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1232/14 од 16.10.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.М., адв. В.И., због повреде закона - Законика о кривичном поступку, погрешне примене Кривичног законика на чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, и питања од значаја за правилну или уједначену примену права, с`предлогом да Врховни касациони суд укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивања на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. тачка 2. ЗКП-а, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП-а).

У конкретном случају, бранилац окривљеног С.М., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона, при чему не означава конкретну повреду, због које је подношење захтева дозвољено, већ суштински, у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да суд не сме у потпуности да поклати веру налазима и мишљењима вештака, и да на

њиховим закључцима заснива своју одлуку, а посебно да се искази сведока и окривљеног не могу оцењивати у вези са налазом и мишљењем вештака, из којих разлога, сходно члану 485. став 4. ЗКП-а није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона, а суштински се указује на недозвољене разлоге (погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцена доказа), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**